

శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ మాసపత్రిక

సంపుటి 1

ఆగస్టు 2002

సంచిక 8

ఈ సంచికలో

క్ర.సం.	విషయాలు	పుట సంఖ్య	క్ర.సం.	విషయాలు	పుట సంఖ్య
1.	సాయిమాట	3	12.	శ్రీకృష్ణాష్టమి	15
2.	భోజన సమయ ప్రార్థన	4	13.	స్వామికథ	16
3.	సూర్యాష్టకం	4	14.	భగవద్గీత	17
4.	వాక్యవిభూతి	5	15.	వానాకాలం	18
5.	దేవయ్య దీపాలు	5	16.	గాంధీ	19
6.	పద్యసూక్తి	6	17.	చుక్కలతో చక్కని బొమ్మ	20
7.	పండితుడు-పడవవాడు	7	18.	బాలవికాస్ విద్యార్థి	
8.	మన జెండా	8		అనుభవం	21
9.	దేవరహస్యం	9	19.	పల్లెసీమలు	22
10.	బొమ్మల కథ	12	20.	స్వామితో నా అనుభవం	23
11.	తెలుసుకుందామా...	14	21.	జవాబులు	24

Printed & Published by :

Smt. Lalitha Omapathi Rao, Convener, Mahila Vibhag, Phone : 3397783

Sri Sathya Sai Seva Organisation, Hyderabad.

Editor : Dr. M. Lavanya Saraswathi, M.A., M.Phil., Ph.D., Phone : 040 - 3730655

For Correspondence :

Sri T. S. N. Rao

F 2, B Block, Brindavan Apartments, Chikoti Gardens,

Begumpet, Hyderabad - 500 016. Tel : 7764253, 6311159

Printed at :

Sairam Printers Pvt. Ltd. Hyderabad. 500 004. Tel : 3232316, 3237598

సంపాదకీయం

దేశభక్తిని, దైవభక్తిని రెండింటిని ఇముడ్చుకున్న నెల ఈ ఆగస్టు నెల. వరలక్ష్మీవ్రతం, మంగళ గౌరీవ్రతాలు, శ్రీకృష్ణుని జన్మదినం (కృష్ణాష్టమి), స్వాతంత్ర్యదినోత్సవం లాంటి ప్రముఖమైన దినాలతో ఆగస్టు నెలంతా సందడి సందడిగా జరిగిపోతుంటుంది. పిల్లలకు ఆసక్తి కలిగించే స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం, ఆకర్షణను కలిగించే అల్లరి కృష్ణుని జన్మదినం ఈ నెలలోనే వస్తాయి. వాటిగురించి కొంత తెలుసుకోవడానికి లోపలి పేజీలను చూడండి.

ఒక్కొక్కసారి మంచివాళ్ళకు చెడు ఎదురవుతుంటుంది. కొన్ని విషాద సంఘటనలు జరిగినప్పుడు ‘అయ్యో! ఏమి పాపం చేశాము? మనం మంచిగా ఉంటేకూడా ఇలా జరిగిందే; మనం మంచిగా ఉండడం కూడా దండుగేనా?’ అని నిరాశ కలుగుతుంటుంది. కాని ఏ సంఘటన వెనుక ఏమి రహస్యం దాగుందో తెలీదు. మనదృష్టికీ, దైవదృష్టికీ భేదం ఉంటుంది. దేవరహస్యాలు మామూలు మనిషికి తెలీవు. దానిని అర్థం చేసుకోవడం రానప్పుడు మనం పూజించే భగవంతుడు మనకు హాని చేయడు అని గట్టిగా నమ్మితే చాలు. ఈ సత్యాన్ని సూచిస్తుంది ‘దేవరహస్యం’ కథ.

ఈ సంచికలో ‘చుక్కలతో చక్కని బొమ్మ’ అనే శీర్షికతో చుక్కల బొమ్మలు ఇస్తున్నాం. చిన్నపిల్లలు చుక్కలను కలిపితే ఒక బొమ్మ వస్తుంది. దానికి రంగులువేసి అందంగా తీర్చిదిద్దాలి. తరువాత దాని గురించిన పజిల్తో జత పరుచుకుంటే బొమ్మ గురించిన విశేషం కూడా చిన్నపిల్లల మనసులో ముద్రవేసుకుంటుంది. మరి ఈ పిల్లల ఆటలో మనమూ పాలుపంచుకుందామా?

సాయిమాట:

“ఈనాడు 90 కోట్లమంది భారతీయులు చైతన్యమును కలిగించే జాతీయపతాకాన్ని ఎగురవేస్తున్నారు. ఈ పతాకాన్ని ఎగురవేసేనిమిత్తమై దీనికి పూర్వం పడరానిపాట్లు పడ్డారు. ప్రాణాలను కూడా త్యాగం చేశారు. ఈనాడు ఆగస్టు 15న, జనవరి 26న జాతీయపతాకమును ఎగురవేసి దానికి అనేక విధములుగా గౌరవమును అందిస్తున్నారు..... అయితే పతాకమునకు చైతన్యము ఉన్నదా? మరి దానిలోవున్న శక్తి ఏమిటి? అని విచారణచేస్తే, దానిపైనున్న విశ్వాసమే, గౌరవమే దానిలోనున్న శక్తి..... కేవలం కొన్ని దారములతో కూడిన గజం బట్టను పతాకముగా ఎగురవేసినప్పుడు దానిలో ఉన్న విలువ ఏమిటి? విజయాన్ని సాధించిన విజయపతాకము అనే విలువయే దానిలో ఉంటున్నది. విజయమునకు రూపములేదు. విజయాన్ని నిరూపించేదే ఈ పతాకము.

ఖండ ఖండాంతర ఖ్యాతినార్జించిన, మహనీయులను గన్న మాతృభూమి,
పాశ్చాత్యవీరుల పారద్రోలించియు, స్వాతంత్ర్యమునుగొన్న సమరభూమి,
సంగీత సాహిత్య శాస్త్రీయ విద్యల, ధీశక్తి చూపిన దివ్యభూమి,
పాండిత్యమున చాల ప్రఖ్యాతిగాంచియు, ప్రతిభ చూపినయట్టి భరతభూమి!
చిత్రకళలతోడ చిత్రమైయున్నట్టి,
భరతభూమియందు ప్రభవమంది,
భరతమాత ధర్మమార్గంబుగా పాడ,
బాధ్యతంతమీదె బాలులారా!
ఇది నాదు మాతృదేశము
ఇది నాప్రియ మాతృభాష ఇది నామతమం
చెదగొట్టి నడువనేరక
బ్రదికిన నడపీనుగొకడు వసుధను గలదా?

భోజన సమయ ప్రార్థన

హరిర్దాతా హరిర్యోక్తా హరిరన్నం ప్రజాపతిః

హరిర్విప్ర శ్రరీరస్తు భుంక్తే భోజయతే హరిః

భావం :- మనకు అన్నమును ఇచ్చేదాత హరి. మన శరీరములో ఉండి భుజించేవాడు కూడా ఆ దేవుడే. ఆయనే అన్నము. హరే ప్రజలకు అధిపతి. మనిషి శరీరముకూడా ఆ దేవుడే. ఓ హరీ! భుజించేవాడివి, భోజనము కూడా నీవే కనుక నేను భుజించేదంతా నీకు అర్పిస్తున్నాను.

విశేషాలు :- విష్ణువు సర్వవ్యాపకుడు. అంటే అంతటా వ్యాపించి ఉన్నాడు. విష్ణువు స్థితికారుడు. అంటే సృష్టి సమస్తాన్ని పొషించి, పాలించేవాడు, ఆహారమును ఇచ్చేవాడు. సర్వ ప్రాణులలో ఉండి దానిని భుజించేవాడు కూడా విష్ణువే.

మనము ఏ ఆహారమును తినేటప్పుడయినా, తాగేటప్పుడయినా ఈ ప్రార్థన చెప్పుకుని తీసుకోవాలి. అన్నిటిని విష్ణువుకే సమర్పిస్తున్నామని దేవుడిని తలుచుకోవడం వలన మనం తినే పదార్థం పవిత్రంగా, ప్రసాదంగా మారుతుంది.

సూర్యాష్టకం

5. బంధూక పుష్ప సంకాశం

హారకుండల భూషితమ్

ఏక చక్ర ధరం దేవం

తం సూర్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

భావం :- మంకెన పువ్వులాగా ఎర్రని వాడూ, హారాలు, కుండలాలతో అలంకరింపబడిన వాడు, చక్రము ధరించువాడు అయిన సూర్యదేవునికి నమస్కారము.

వాక్యవిభూతి :

“హృదయం ఈశ్వరమగ్నం హస్తం కార్యమగ్నం చేయాలి”

— బాబా.

భావం :- మగ్నం అంటే మునిగి ఉండటం. మన మనస్సు ఎప్పుడూ దైవస్మరణలో మునిగి ఉండాలి. హస్తం అంటే చేయి. చేతులు పనులలో మునిగి ఉండాలి. అంటే మన పనులన్నీ మనం ఎప్పుడూ దేవుడి పేరు తలుచుకుంటూ చేయాలి.

కథ :-

దేవయ్య దీపాలు

అప్పటికి ఇంకా కరెంటు దీపాలు లేవు. అన్నిచోట్లా నూనె దీపాలే. బయట వీధుల్లో కూడా చిమ్మి దీపాలే ఉండేవి. వాటిని రోజూ వెలిగించడానికి పనివాళ్ళు కొందరు ఉండేవాళ్ళు. కాశీ పట్టణంలో వీధి దీపాలు వెలిగించే ఒక ఉద్యోగి దేవయ్య. చాలా వృద్ధుడు. అతడు దైవభక్తి కలవాడు. ఏదో ఉద్యోగ ధర్మంగా కాక ఇంటిలో దేవుడి పూజకోసం దీపం వెలిగించినట్లుగా శ్రద్ధగా తనపని చేసేవాడు. ప్రతి దీపానికి కొడిగట్టిన వత్తిని కత్తిరించి, సరిచేసి, నూనెపోసి, గాజు చిమ్మిని మసలేకుండా శుభ్రంగా తుడిచి, దీపం వెలిగించి చిమ్మిని చక్కగా అమర్చేవాడు. అలాగే మరో దీపం, మరోదీపం. ఆ వీధిలో దీపాలన్నింటిని అంతే శ్రద్ధతో వెలిగించేవాడు.

ఆ పని చేస్తున్నంతసేపూ భక్తితో దేవుని పాటలు పాడుకుంటూ, దేవుడిని తలుచుకుంటూ ఆ పని దేవుడికోసమే చేస్తున్నట్లు చేసేవాడు.

మిగతా వీధుల్లో దీపాలు వెలిగించే పనివాళ్ళంతా కూడా చిమ్మీలు తుడిచి దీపం వెలిగించే వాళ్ళు. అయితే ఆ దీపాలకంటే దేవయ్య వెలిగించిన దీపాలు చాలా కాంతితో ప్రకాశవంతంగా ఉండేవి. అందరూ ఆ దీపాల కాంతి అంత గొప్పగా ఎలా ఉందా అని ఆశ్చర్యపోయేవారు. పెద్దవాళ్ళు దీనికి కారణం ఏమిటా అని విచారించారు.

దేవయ్య తన పనిని భగవంతుని ప్రీతికై దైవకార్యంగా భావిస్తూ, దేవుడిని స్మరిస్తూ, పవిత్రంగా చేయడం వల్ల - ఆ శక్తి దీపాలలో చేరిపోయి వాటిని ఇంకా ఎక్కువ కాంతివంతంగా చేసిందని గుర్తించారు.

బాలలూ! మనం పొద్దున లేచిన దగ్గరనుండి తిరిగి పడుకోబోయేవరకూ అన్ని పనులూ భగవంతుడిని స్మరిస్తూ, దేవుడికి అర్పిస్తూ చేయాలి. అలా చేస్తే ఆ దైవశక్తి మనం చేసే పనులలో కూడా వచ్చి చేరుతుంది. మనకు సుఖశాంతులు లభిస్తాయి. మన పనులు విజయవంతం అవుతాయి.

పద్యసూక్తి :

గుణము కొంచెముండి గొప్ప చదువులున్న

ఫలమదేమి దాని విలువదేమి?

పంట పండని భూమి పది ఎకరము లేల

కొంచెమైన చాలు మంచి భూమి.

- బాబా.

భావం :- గుణము తక్కువగా వుండి బాగా పెద్ద చదువులు చదివినప్పటికీ ఫలితమేమివుండదు. ఎలాగంటే పంట పండే భూమి కొద్దిగా ఉన్నాచాలు. కాని పంట పండని భూమి పది ఎకరాలున్నా ఫలితం శూన్యమే.

కథ :-

పండితుడు - పడవవాడు

ఒక ఊర్లో బాగా చదువుకున్న పండితుడొకడు పని మీద గోదావరి నదిని దాటి ప్రక్క ఊరికి పడవలో వెళ్లవలసి వచ్చింది. ఆ పండితుడికి చదువుతోబాటు అహంకారం, గర్వం ఎక్కువ. ఎప్పుడూ ఏదో మాట్లాడుతునే వుంటాడు. కొంత దూరం పోయాక పడవవాణ్ణి “మీ గ్రామంలో రాజకీయాలెట్లా ఉన్నాయి? మొన్నటి ఎలక్షన్లలో ఎవరు గెలిచారు?” అంటూ అడిగాడు. “అయ్యా! నాకు నోటు తప్ప ఓటు సంగతి తెలియదు. నాకెవరో పదిరూపాయలిచ్చారు. వాళ్లకే నేను ఓటు వేశాను. ఎవరు గెలిచారో ఎవరు ఓడిపోయారో నాకు తెలియదు” అన్నాడు పడవవాడు అమాయకంగా. అప్పుడా పండితుడు “ఒరేయ్! కలియుగంలో పుట్టి రాజకీయాల సంగతి తెలియదా! అయితే నీ జీవితంలో పావుభాగం గంగపాలెనట్లే (వ్యర్థమే)” అన్నాడు పండితుడు. “పోతే పోనీయండి నాకేమీ దిగులు లేదు” అంటూ పడవను నడుపుతున్నాడు పడవవాడు. మళ్ళీ కొంతదూరం పోయాక “టైమెంతయిందిరా? తొందర్లో నేను గడియారం పెట్టుకోవడం మర్చిపోయాను” అని అడిగాడు పండితుడు. “అయ్యా! నాకు గంటలెట్లా తెలుస్తాయి? తెల్లవారి లేచింది మొదలు నా పనులు నేను చేసుకొని రాత్రి అయ్యే సరికి హాయిగా నిద్రపోతాను. నాకు గడియారంతో పనేముంటుందండి. గంట చూడటం కూడా నాకు రాదు” అన్నాడు పడవవాడు. “పిచ్చివాడా! కనీసం ఆడని గడియారమయినా చేతికి పెట్టుకోవటం ఈ కాలంలో ఫ్యాషన్. నీ కసలు గంటలు చూడటం రాదంటున్నావు. కనుక నీ జీవితంలో అర్థభాగం గంగపాలెనట్లేరా” పండితుడు పడవవాడిని చులకనగా చూశాడు. పడవవాడు మెల్లగా పడవనడుపుతున్నాడు.

ఇంకా కొంచెం దూరం పోయాక పండితుడు “ఒరేయ్ నీకు ఎక్కాలేమైనా తెలుసా” అని అడిగాడు. “ఈ ఎక్కాలు, లెళ్లులు నా కెందుకండీ. ఎంత దూరానికి ఎంత డబ్బు తీసుకోవాలో నాకు తెలుసు. అంతేచాలు” అన్నాడు పడవవాడు. “అయితే నీ జీవితంలో మూడు వంతులు గంగపాలెనట్లే” అని హేళన చేశాడు పండితుడు. ఇంతలో పెద్దగా గాలి మొదలయింది. సన్నగా చినుకులు పడుతున్నాయి. గాలికి పడవ ఇటు అటు ఊగుతున్నది. కొద్దిసేపటికి సన్నటి జల్లుకాస్తా కుంభవృష్టి రూపందాల్చింది. ఇంకేముంది పడవలోకి నీళ్లు వచ్చి వచ్చి పడవ మునిగిపోయింది. పండితుడు కాస్తా నదిలో మునిగిపోయాడు. తన పాండిత్యంకాని, ధనంగాని పండితుడ్ని రక్షించలేకపోయాడు. పెద్ద చదువులు లేకపోయినప్పటికీ పడవవాడు ఈదుకుంటూ ఒడ్డుకు చేరుకుని తన ప్రాణాలను రక్షించుకోగలిగాడు. చదువు ఉన్నదన్న గర్వముకంటే గుణముతో కూడిన చిన్న విద్య చాలు. కనుక వినయముతో ఉపయోగకరమైన విద్య ఒక్కటైనా నేర్చుకోవాలి.

సమర్పణ :

పలివెల సుబ్బారాయుడు

మనజెండా

ముచ్చటైన మువ్వన్నెలది మన జాతీయపతాకం. ఇది భారతజాతి స్వేచ్ఛా, స్వాతంత్ర్యాలకు గుర్తు. అది మనకు ఎంతో ఇష్టమైనది. మనం ముఖ్యంగా గుర్తుపెట్టుకోవాల్సింది ఏమిటంటే జెండా అంటే కేవలం ఒక రంగుల గుడ్డ మాత్రం కాదు. మనదేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం రాత్రింబగళ్ళు శ్రమించి, ప్రాణాల్పాది పోరాడిన దేశభక్తుల త్యాగగుణం, ధైర్యసాహసాలు ఆ జెండాకు ఊపిరిలాంటివి.

పైన కాషాయము, మధ్య తెలుపు, కింద ఆకుపచ్చ రంగులతో ముచ్చటైనది మనజెండా. దాని మధ్యలో 24 ఆకులున్న ఆశోక చక్రం ఉంటుంది. కాషాయరంగు త్యాగానికి గుర్తు. ఇతరుల హక్కులను గౌరవించటం, ఇతరులు క్షేమంగా ఉంటే సంతోషించడంలాంటి మంచిగుణాలు కూడా ఈ రంగుకు గుర్తు. పరులమేలు కోసం సంతోషంగా తమకున్నదాన్ని దేనినయినా అర్పణచేసే త్యాగమూర్తులకు కాషాయంగుర్తు. జెండాయొక్క గౌరవాన్ని అత్యున్నతంగా నిలబెట్టాలని మన హృదయంలో తొణికిసలాడే ప్రేమభావానికి, తపనకు కూడా కాషాయం గుర్తు. ధర్మము, అహింస అనే మానవతావిలువలను అది చాటుతుంది. నిజాయితీకి, శాంతికి చిహ్నము తెలుపు. అన్ని రంగులను తనలో లీనం చేసుకోగలదు తెలుపు రంగు. అలాగే ప్రపంచంలోని భిన్న భిన్న ఆచారవ్యవహారాలు భాషలు, వర్ణములలో ఉండే ప్రజలంతా ఒక్కటే అనే సత్యాన్ని ఇది చాటుతుంది. సహనానికి, విశాల హృదయానికి ఇది గుర్తు. సత్యము, శాంతి అనే మానవతావిలువలకు ఇది గుర్తు. శ్రద్ధతో కూడిన శ్రమకు ఆకుపచ్చరంగు గుర్తు. శక్తి, అభివృద్ధి, ఉత్సాహాన్నీ ఇది సూచిస్తుంది. విజయాలన్నిటికీ మూలమైన ప్రేమ అనే మానవతావిలువను అది సూచిస్తుంది. పచ్చగా ఉండడం, పచ్చగా వర్ణిల్లడం, పచ్చతోరణం, పచ్చని జీవితం అంటూ ప్రేమ పూర్వకమైన భావానికి పచ్చదనం గుర్తు.

మధ్యలో ఉండే 24 ఆకులుండే చక్రము కాలానికి గుర్తు. చక్రం లాగా ఉండడం, ఆకాలం అనంతంగా భ్రమిస్తూనే, తిరుగుతూనే ఉంటుందనే విషయాన్ని తెలియజేస్తుంది. ఇది కూడా ధర్మానికి, శాంతికి గుర్తు. ఈవిధంగా మనజెండా మన మానవతావిలువలను, మన గొప్పదనాన్ని తెలుపుతుంది. మనం జెండాని గౌరవించాలి. మనతోటి మనుషులను గౌరవించాలి.

మరి ఈ జెండా మనం ఎగురవేసి, మన దేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని పండుగగా జరుపుకునే రోజు ఎప్పుడో తెలుసా! అదే ఆగస్టు - 15వ తేదీ. 1947వ సంవత్సరంలో మనకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది.

దేవ రహస్యం

మైకేల్ ఒక దేవతల నాయకుడు. తన దగ్గర పనిచేసే దేవతలను భూలోకానికి పంపి విశేషాలు తెలుసుకుంటూ వుంటాడు. క్రిస్టమస్ పండుగ వస్తోంది. దేవతలను భూలోకంలో భక్తులు పండుగ ఏర్పాట్లు ఎలా చేస్తున్నారో చూసిరమ్మన్నాడు. దానికి జతలు జతలుగా దేవతలను ఏర్పాటు చేసాడు. ఒక్కో జతలో ఒక యువకుడు, అనుభవం వున్న వృద్ధుడు వున్నారు. అందరూ నిర్ణయించిన విధంగా భూమిపైకి వచ్చారు.

వాళ్ళలో ఒక జత దేవతలు బ్రెజిల్ దేశానికి రాజధానియైన “రయోడిజనిరో” నగరానికి వచ్చారు. అప్పటికి రాత్రి అయిపోయింది. ఎక్కడైనా ఆ రాత్రికి విశ్రాంతి తీసుకొని మర్నాడు పని ప్రారంభిద్దామని అనుకున్నారు. ఎక్కడ వుందామా? అని పెద్ద పెద్ద భవనాలన్నీ చూసి ఒక భవనంలో ప్రవేశించారు.

ఆ ఇంటి యజమాని తన వ్యాపారంలో నష్టపోయి అప్పులలో మునిగివున్నాడు. అతడు “కాతలిక్” క్రిస్టియన్. తన ఇంటికి వచ్చిన ఆ ఇద్దరినీ చూసి వారి చుట్టూవున్న బంగారుకాంతిని బట్టి వాళ్ళు దేవతలని గుర్తించాడు కాని వాళ్ళతో మాట్లాడేందుకు తీరికలేదు. పెద్ద ఎత్తున “క్రిస్టమస్” విందు ఏర్పాట్లు చేయడంలో హడావిడిగా ఉన్నాడు. ఈ విందుకు గొప్ప గొప్పవారినందరినీ పిలిచాడు. భవనమంతా అలంకరణలతో, దీపాలతో మెరసిపోయేటట్లు ఏర్పాటు చేస్తున్నాడు. నెమ్మదిగా దేవతల దగ్గరకు వెళ్ళాడు. నమస్కరించాడు. దేవతలు “మేము ఈ రాత్రికి మీ ఇంట్లోనే ఉంటాము” అని చెప్పారు. “ఇక్కడ విందుకోసం ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయి. ఈ నగరంలోని ధనవంతులూ, నాయకులూ

అందరూ వస్తారు. దయచేసి మీరు ఏమీ అనుకోకుండా 'బేస్మెంట్' లోని గదులలో విశ్రాంతి తీసుకోండి" అని యజమాని ప్రార్థించాడు. సరేనని దేవతలు క్రిందికి వెళ్ళారు. ఏదో పాత సామాన్లు, చెత్త గదులనిండావున్నాయి. దేవతలిద్దరూ చుట్టూ చూశారు. ఫాన్లు కాని ఎ.సి.గాని లేవు. నరకప్రాయంగా వుంది. పైన అంతవిందు ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నా వారికి కాసిని మంచినీళ్ళు కాని,

ఆహారం కాని దొరకలేదు.

చుట్టూ చూసిన ఒక దేవతకు గోడలో ఒకపెద్ద పగులు కనిపించింది. వెంటనే తన దివ్యశక్తితో దానిని మూసి వేశాడు. రాత్రి ప్రార్థనలు ముగించి ఇద్దరూ పడుకున్నారు.

నిద్ర వట్టక పోయినా ఎలాగో గడిపి, ప్రొద్దుననే లేచి తమ వని ప్రారంభించారు. పట్టణం

అంతా తిరిగి చూశారు. జీసస్ పుట్టినరోజు అందరూ బాగానే జరుపు కుంటునట్లు గమనించారు. మళ్ళీ రాత్రయింది. ఈ రాత్రి ఎక్కడ గడపాలి? ఒక సామాన్యమైన ఇంటికి వెళ్ళి తలుపు తట్టారు. ఆ ఇంటిలోని దంపతులు తలుపు తెరిచారు. “మేము బాటసారులము. మాకు ఈ రాత్రి నిద్రించటానికి స్థలం కావాలి” అని అడిగారు. ఆ దంపతులు ప్రేమతో రండి, రండి. ఈ ఇల్లంతా మీదే. మీకు ఎక్కడ కావాలో అక్కడ నిద్రించండి అని అన్నారు. వాళ్ళకు వేడిగా వంటచేసి ప్రేమగా పెట్టి, ఎంతో మర్యాదచేశారు. వాళ్ళ కొడుకును పిలిచి పరిచయం చేశారు. మేము పేదవాళ్ళము ఎక్కువ సౌకర్యాలు కలిగించలేకపోయాము, క్షమించమని వేడుకున్నారు. “ఇదుగో ఇదే మా పడక గది. దీనిలో మీరు విశ్రాంతి తీసుకోండి” అని వాళ్ళు బయట పడుకున్నారు.

మర్నాడు ప్రొద్దున నిద్రలేచి దేవతలు బయటికి వచ్చారు. దంపతులు భోరున ఏడుస్తూ ఎదురు వచ్చారు. “క్షమించండి. పాలూ, పెరుగూ అందించే ఆవు చచ్చిపోయింది. మాకుండే ఆస్తి అది ఒక్కటే. అది కాస్తా పోయింది. మీకు ప్రొద్దున్నే కాసిని పాలన్నా ఇవ్వలేకపోయాము” అని బాధపడ్డారు. ‘ఫరవాలేదు’ అని చెప్పి దేవతలు ఆ మురికివీధిలో నడుస్తూ బయటికి వచ్చారు. చిన్నదేవత పెద్ద దేవతతో “నాకసలు ఏమీ అర్థం కాలేదు ప్రభూ మీ ప్రవర్తన వింతగా వుంది. నిన్న రాత్రి అన్నీ కలిగి పెద్ద విందుచేసుకుంటూ మనలని నిర్లక్ష్యం చేసిన ఆ యజమాని ఇంటి గోడలో పగులు కనిపిస్తే భవనం ఎక్కడ కూలిపోతుందో అన్నట్లున్న అంత పెద్ద పగులును మీ దివ్యశక్తితో పూడ్చివేశారు. ఈ రోజు ఈ పేదవాడు మనను అంతప్రేమగా ఆదరించి గౌరవిస్తే వాళ్ళకున్న ఒక్కగాను ఒక్క ఆవు చనిపోతే మీరేమీ చేయలేదు. పాపం! వాళ్ళ పిల్లవాడికి కూడా పాలు లేవు”.

“బాబూ! నిజం తెలుసుకోవటం, దైవశక్తిని అంచనా వేయడం సులభం కాదు నాయనా. దేవ రహస్యం చెప్తావను. మనం ఆ ధనవంతుడి భవనంలో ఉన్నప్పుడు ఆ గోడ పగులులో ఒక పెద్ద బంగారం మూట చూశాను. అది ఆ భవనం పూర్వపు యజమాని దాచినది. అది ఇప్పుడున్న యజమానికి కనబడకుండా దాచేయాలని ఆ పగులు మూసేశాను. ఈ యజమాని అంత మంచివాడు కాదని మనకు తెలిసింది కదా! ఆ ధనం ఇతడికి దొరికితే విచ్చలవిడిగా ఖర్చుపెడతాడు. స్వార్థపరుడు. దానగుణం లేనివాడు. అలాంటివాడికి అది అందకూడదు. అర్థమయిందా?”

“మరి ఆ పేద దంపతులు మంచివాళ్ళు కదా! వాళ్ళ ఆవుమాట ఏమిటి? దానిని ఎందుకు కాపాడలేదు?” అడిగాడు చిన్నదేవత. “నిన్న మనం పడుకున్నప్పుడు వాళ్ళ ఇంట్లోకి మృత్యుదేవత వచ్చింది. ఆ దేవతతో నాకు బాగా పరిచయం వుంది. అతడు కొడుకుని తీసుకుపోవటానికి వచ్చాడు. నేను బ్రతిమిలాడి, ఆ పిల్లవాడికి బదులుగా ఆవును తీసుకు వెళ్ళటానికి ఒప్పించాను. వాళ్ళకున్న దయ, దానం, ధర్మం, మంచి మర్యాదలతో ధనం సంపాదించుకోగలరు. తిరిగి ఆవును కొనుక్కోగలరు. అందుకే అలా చేశాను బాబూ”. చూశావా మంచిగుణం, చేసిన పుణ్యం ఏదో ఒక రూపంలో భక్తులను కాపాడుతుంది”.

“తెలిసింది. మన ప్రభువు దీనులపాలిట రక్షకుడు. జీసస్ పండుగకు కావలిసింది ఆడంబరం కాదు. ఇక పోదాం పద” అంటూ వెళ్ళిపోయారు.

(పాలో కాయెల్లో రాసిన బైబిలియన్ కథ ఆధారంగా)

శిశ్వాసంలేని మనిషికంటే శిశుసర్పం మేలు

1. పేదవాడైన రంగయ్య ధనం సంపాదించడానికి బయలుదేరాడు. అడవిలో నడుస్తున్న రంగయ్యకు దాహం వేసింది. చుట్టూపక్కల వెతకగా, వెతకగా ఒక బావి కనిపించింది. నీళ్ళకోసం తొంగి చూస్తే - ఆశ్చర్యం, బావిలో ఒక మనిషితోపాటు పులి, కోతి, పాము ఉన్నాయి. బావిలోనుంచి బయట పడడానికి కష్టపడుతున్నాయి. ఎలాగయినా మమల్ని బయటకు తీయమని బతిమాలాయి.

2. పులిని, పామును బయటకు తీస్తే ప్రమాదం అన్నాడు రంగయ్య కాని అవి ఏమీ చేయము అని మాట ఇచ్చాయి. పులిని బయటకు తీశాడు. అవసరం అయినప్పుడు నీకు సహాయం చేస్తానని చెప్పి పులి వెళ్ళిపోయింది.

3. కోతికూడా అలాగే చెప్పి వెళ్ళింది. పాము నీకు ఏ ఆపద వచ్చినా నన్ను తలుచుకో, నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నా నేను వచ్చి సహాయం చేస్తాను అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

4. రంగయ్య చివరికి మనిషిని బయటకు తీశాడు. నాపేరు పాపయ్య, దగ్గరలో ఉన్న గ్రామంలో నేను బంగారు నగలు తయారు చేస్తుంటాను అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు ఆ మనిషి.

5. రంగయ్య పట్నం వెళ్ళాడు. చాలాచోట్ల తిరిగాడు. కాని ఎక్కడా పని దొరకలేదు. డబ్బు సంపాదించలేక పోయాడు. అప్పుడు అడవిలో కలిసిన స్నేహితులు గుర్తువచ్చారు.

6. ముందుగా కోతి దగ్గరకు వెళ్ళాడు రకరకాల పళ్ళు పెట్టింది. తరువాత పులి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. పులి సంతోషంగా తన గుహలో దాచిన బంగారు నగలు సంచి నిండా ఇచ్చింది.

7. ఆ నగలతో అనందంగా పాపయ్య దగ్గరకు వెళ్ళాడు. ఆ నగలను అమ్మిపెట్టమని దానితో తనకు అవసరమైన కొంచెం ధనం వస్తే తన ఊరికి వెళ్ళి పోతానన్నాడు రంగయ్య. పాపయ్యకు ఒక పాడు ఆలోచనవచ్చింది.

8. రాజుతో పాపయ్య రంగయ్య దొంగతనం చేసి నగలు తెచ్చాడని చెప్పాడు. రాజు పాపయ్యకు బహుమానం ఇచ్చాడు. రంగయ్యను జైలులో పెట్టాడు. రంగయ్యకు పాపయ్య చేసిన మోసం తెలిసింది. పామును తలుచుకున్నాడు. పాము వెంటనే వచ్చింది. ఒక ఉపాయం ఆలోచించింది.

9. అంతఃపురంలోకి వెళ్ళి రాణిగారిని మెల్లగా కాటువేసింది. ఆ కాటుకు రాణి స్పృహతప్పింది. రంగయ్య తాకితేనే రాణికి స్పృహ వచ్చేట్లు పాము ఉపాయం వన్నింది. వైద్యులు ఎవరూ నయం చేయలేక పోయారు. రాణికి స్పృహ తెప్పించినవారికి బహుమానం ప్రకటించాడు రాజు.

10. రంగయ్య జైలు అధికారితో తను వైద్యం చేయగలనని చెప్పాడు. వాళ్ళు రంగయ్యను రాజు దగ్గరకు తీసుకుపోయారు. రంగయ్య ఆమె సుదుటిమీద చెయ్యిపెట్టగానే నిద్ర లేచినట్లుగా లేచింది రాణి. రాజు సంతోషంతో రంగయ్యను మెచ్చుకున్నాడు. పాపయ్య మోసాన్ని రాజుకు చెప్పాడు రంగయ్య. రాజు రంగయ్యకు మంచి ఉద్యోగం ఇచ్చాడు. పాపయ్యను శిక్షించాడు.

నీతి : విశ్వాసంలేని మనిషికంటే జంతువులే మేలు.

తెలుసుకుందామా ? పజిల్

జతపరచండి :

1. శంకరంబాడి సుందరాచారి
2. గురజాడ అప్పారావు
3. బంకిం చంద్ర ఛటర్జీ
4. మహ్మద్ ఇఖ్బాల్
5. దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి
6. శ్యాంలాల్ గుప్త పెర్వాద్
7. రవీంద్రనాథ్ ఠాకూర్
8. కొండా వెంకటప్పయ్యగారు
9. కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులు
10. వెంకటరత్నం నాయుడు
11. టంగుటూరి ప్రకాశంపంతులు
12. పొట్టి శ్రీరాములు
13. మోక్షగుండం విశ్వేశ్వరయ్య
14. మహాత్మాగాంధీ
15. జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ
16. లాల్‌బహదూర్ శాస్త్రి
17. భగత్ సింగ్
18. సుభాష్ చంద్రబోస్
19. ఇందిరాగాంధీ
20. బాబూ రాజేంద్రప్రసాద్

1. హిందుస్తాన్ హమారాహై
2. మన తొలి రాష్ట్రపతి
3. అమరజీవి
4. భారతరత్న
5. జైహింద్, జైహింద్
6. గరీబీహర్రావో
7. శాంతిదూత
8. ఆంధ్రకేసరి
9. జై జవాన్, జై కిసాన్
10. జయ జయ జయ ప్రియభారత
11. జాతిపిత
12. బ్రహ్మర్షి బిరుదు
13. మాతెలుగు తల్లికి మల్లెపూదండ
14. జనగణమన
15. దేశోద్ధారక బిరుదు
16. వందేమాతరం
17. ఝండా ఊంఛారహే హమారా
18. సారే జహాసే అచ్చా
19. దేశమును ప్రేమించుమన్న
20. దేశభక్త బిరుదు

- శ్రీమతి ముమ్మడిశెట్టి లక్ష్మీసువర్ణ (జవాబులు చివరి పేజిలో)

శ్రీకృష్ణాష్టమి

యయాతి ప్రథమ పుత్రుడు యదువు. వీరి సంతతి వారే యాదవులు. ఈ వంశంలోని దేవకుడి కుమార్తె దేవకి. యాదవులలో శూరుడనే ఆయన కుమారుడు వసుదేవుడు. దేవకీ వసుదేవులకు శ్రావణ బహుళ అష్టమి రాత్రి రోహిణి నక్షత్రములో శ్రీకృష్ణుడు జన్మించాడు.

ఆకాశవాణి పలికిన పలుకులకు భయపడి కంసుడు దేవకీ వసుదేవులకు కల్గిన ఏడుగురు పిల్లల్ని చంపి వేశాక అష్టమ గర్భంలో కృష్ణుడు జన్మించాడు. రేపల్లెలో యశోదానందుల ఇంట్లో పెరగసాగాడు.

కంసుడు కృష్ణుణ్ణి చంపటానికి అనేకమంది రాక్షసులను పంపసాగాడు. అందులో మొదటిది పూతన. భగవాన్ శ్రీ

సత్యసాయిబాబా ఈ పూతన ఎవరు అనే విషయాన్ని ఇలా చెప్పారు. ఈమె పూర్వజన్మలో బలిచక్రవర్తి కుమార్తె రత్నావళి. బలిచక్రవర్తి వద్దకు వామనుడు వచ్చినప్పుడు రత్నావళి కిటికీనుండి చూసి “ఈ బాలుడు ఇంత అందంగా ఉన్నాడు. ఇతడే నాకు పుట్టివుంటే పాలిచ్చి, పోషించి ఆనందించి ఉండేదాన్ని” అని తనలో తాను అనుకున్నది. అంతలోనే వామనుడు బలిచక్రవర్తి ఇచ్చిన మాట ప్రకారం రెండడుగులు, ఒకటి భూలోకములో, రెండవది ఆకాశములో పెట్టి మూడవ అడుగు బలిచక్రవర్తి తలపైన పెట్టాడు. వెంటనే రత్నావళికి కోపం వచ్చేసింది. “ఎవడీ దుర్మార్గుడు? వీడిని చంపివేయాలి” అనుకున్నది. మొదట వామనుని చూడగానే ప్రేమతో తల్లిలాగా పాలివ్వాలని ఆశించింది. కాని చివరికి చంపాలనుకున్నది. ఈ రెండు సంకల్పములచేతనే ఆమె పూతనగా పుట్టింది కృష్ణునికి పాలివ్వాలని, కృష్ణుణ్ణి చంపాలని చూసింది. కృష్ణుడు పాలతోబాటు ఆమె రక్తాన్ని కూడ పీల్చి చంపివేశాడు.

బాలలూ! మీరు మంచినే ఆలోచించండి, మంచినే చూడండి. మంచినే చేయండి. మన సంకల్పాలను బట్టే ఫలితాలు ఉంటాయి.

స్వామి కథ -8 (సీరియల్)

సత్యం చాలా నిరాడంబరంగా జీవించేవాడు. ఏదేళ్ళ వయసులో పొద్దున్నే చద్దన్నం తిని, మధ్యాహ్నానికి భోజనం కట్టుకుని నడిచి స్కూలుకి వెళ్ళేవాడు. సంవత్సరమంతా ఒక షర్టు, ఒక నిక్కరు మాత్రమే ఉండేవి. స్కూలుకు పోయేటప్పుడు మాత్రం వాటిని వేసుకుని ఇంటికి వచ్చాక వాటిని ఉతికి ఆరబెట్టుకుని, ఒక పాత్రలో నిప్పులువేసుకుని ఇస్త్రీ చేసుకునేవాడు. ఇలా నిరాడంబరత్వం నిజాయితీ ఉండేవి కనుకనే పిల్లలందరికీ సత్యం అంటే ఇష్టం.

రోజూ తొందరగా స్కూలుకు వచ్చి దేవుని పటం పెట్టి, పూజచేసి హారతి ఇచ్చి స్నేహితులందరికీ ఖాళీసంచి లోనించి పండ్లూ, బొరుగులో, మిఠాయిలో ప్రసాదంగా పంచిపెట్టేవాడు. ఆ ప్రసాదం ఎలా వచ్చింది? అని ఉత్సాహంతో పిల్లలు అడిగితే ‘తనకి మా ఇంట్లో ఉండే ఒక దేవత ఇస్తుందని’ చెప్పేవాడు. అప్పటినుంచే చదువుల సారం సత్ప్రవర్తన అని తోటి స్నేహితులకు చెప్తుండేవాడు. చెప్పడమే కాదు తనుకూడా మంచి ప్రవర్తనతో నడుచుకుని చూపించేవాడు. సేవాభావం కూడా నేర్చుకోవాలని చెప్పేవాడు. సత్యంతో స్నేహం చేయాలంటే పరిశుభ్రత, నిజాయితీ అనే మంచి గుణాలు తప్పక ఉండాలి. శ్రీ కొండమరాజుకుటుంబానికి చెందిన పిల్లలే సుమారు 20, 30 మంది సత్యం చుట్టూ ఉండేవాళ్ళు. క్రమంగా ఆ ఊరిలోని పిల్లలంతా సత్యంతో కలిసి ఉండాలని ఇష్టపడేవాళ్ళు. సత్యం ఆజ్ఞలను శిరసావహించే వాళ్ళు. వాళ్ళు సత్యాన్ని “గురూ” అని పిలిచేవాళ్ళు. ఖాళీసంచిలోంచి తీసిన పదార్థాలు, పళ్ళు, మిఠాయిలు నిజాయితీ ఉన్న స్నేహితులకే దక్కేవి.

తాతగారికి సత్యం దైవం అనే భావన చాలా ఆనందాన్ని ఇచ్చేది. సత్యం తాతగారికి వంటచేసి పెట్టేవాడు. ఏదేళ్ళ వయసులోనే ఈశ్వరమ్మ గారికంటే కూడా రుచిగా కూరలు, పచ్చళ్ళు చేసేవాడు. తాతగారిలాగానే పాటలువ్రాసి, పాడి, నాటకాలు వ్రాసి నటించేవాడు.

చిన్నతనంనుంచి ఇతరులకు సహాయం చేస్తుండేవాడు. ఎవరికైనా గుడ్డలు కావాలంటే తన దగ్గర ఉన్న పాత వస్త్రములను ఇచ్చేవాడు. తండ్రి “మహాత్మాగివిరా నువ్వు నీలాంటి వైరాగ్యం మాకెక్కడ వస్తుంది” అని తమాషా చేసేవాడు. సరదాగా వేదాంతి! అని పిలిచేవాడు. తండ్రి సత్యాన్ని ఎప్పుడూ తిట్టలేదు, కొట్టలేదు. తల్లి కూడా అంతే. సత్యాన్ని చాలా ప్రేమతో చూసేది.

(ఇంకావుంది)

అమాయక ప్రేమ

ఒక గుడిలో ఒక పండితుడు గీతాపారాయణ చేస్తున్నాడు. గీతలోని 18 అధ్యాయాలూ పూర్తయ్యేసరికి చాలారోజులు పట్టింది. ప్రతిరోజూ పండితుడు గీతాశ్లోకాలు, అర్థాలు, కథలు కథలుగా వివరించి చెప్పేవాడు. చాలామంది వింటూ ఉండేవాళ్ళు. పారాయణ చివరికి వచ్చింది. అందరూ శ్రద్ధగా విన్నారా

లేదా అని గమనించడం మొదలుపెట్టాడు పండితుడు.

వెనకగా ఒక పల్లెటూరి రైతు ఏకధారగా కళ్ళవెంట నీరు కారుస్తూవుంటున్నాడు. మధ్య మధ్య వెక్కిళ్ళు కూడా పెడుతున్నాడు. పండితుడికి ఆశ్చర్యం వేసింది. తన ఉపదేశం అతడి హృదయాన్ని అంతగా కదిలించివేసిందా అని సంతోషపడిపోయాడు. ఆ రైతు మిగతావారిలాగా చదుకున్న వాడిలాగా కూడా కనిపించడంలేదు. అయినా తను చెప్పిన గీతను ఇంతబాగా అర్థం చేసుకున్నాడే అని ఆశ్చర్యపోయాడు. ఉండబట్టలేక “ఏమినాయనా అలా దుఃఖపడుతున్నావు?” అని అడిగాడు.

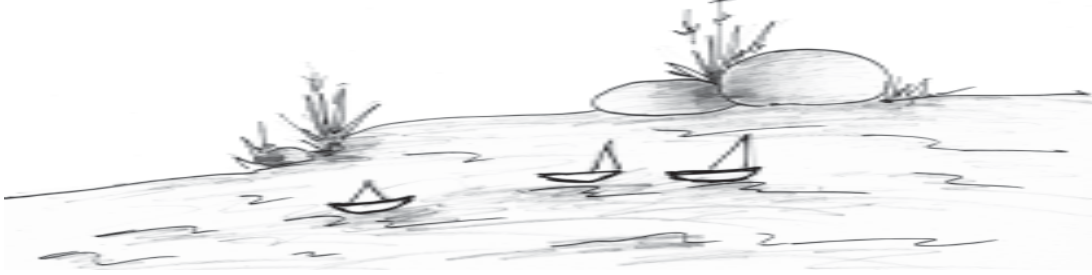
ఆ రైతు ‘అవును స్వామీ ఇన్ని రోజులుగా ఏకబిగిన చెప్తున్నారు. ఆ శ్రీ కృష్ణపరమాత్ముడే స్వయంగా రథంతోలాడని చెప్పారు. రథంలో కూర్చుని రెండు సేనలమధ్య రథం నిలబెట్టాడని చెప్పారు. రథం గుర్రాలను కళ్ళెంతో అదుపులో పెట్టుకోవాలి. వెనకరథంలో ఉన్న అర్జునుడికి ఇన్ని విషయాలు చెప్పడానికి ఎంతో కాలం పట్టి ఉంటుంది గదా మెడ తిప్పి వెనుకకు చూస్తూ ఇంతసేపు మాట్లాడాలంటే నా క్రిష్ణయ్యకు ఎంత మెడనొప్పి పుట్టి ఉంటుందో కదా! ముందు గుర్రాలను చూసుకోవాలి. వెనుక అర్జునుడితో మాట్లాడాలి. ముందుకు చూడాలి వెనుకకు చూడాలి. ఓరి నాయనో! ఎంత కష్టం! ఎంత కష్టం, ఆ కృష్ణయ్య కెంత శ్రమ అయిందో తలుచుకుంటే నాకు దుఃఖం ఆగటం లేదు బాబూ’ అని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడు.

అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. గీత అర్థాన్ని ఆకళింపు చేసుకోక పోయినా ఆ దృశ్యాన్ని తలుచుకొని లీనమైపోయిన అతడి అమాయక భక్తికి వారు సంతోషపడ్డారు. అంత నిర్మలమైన భక్తితో భగవంతుని కష్టాన్ని ఊహించిన రైతులాటి వాళ్ళెవరుంటారు? ఈ లోకంలో అందరూ దేవుడితో తమ బాధలు,

గోడులు వెళ్ళబోసుకునే వాళ్ళే. అందరూ కష్టసుఖాలను సమానంగా
తీసుకుని చలించని దృఢ సంకల్పంతో, స్థిర చిత్తంతో ఉండాలని చెప్పాడు
భగవంతుడు. పెద్దగా వేదాంతం తెలీకపోయినా అమాయకంగా ప్రేమను
చూపి ముక్తి పొందిన వాళ్ళు కూడా ఉన్నారు. ఈ ప్రేమకూడా భక్తిలో
ఒక భాగమే.

వానాకాలం

వానా వానా వల్లప్ప
వాగులు పొంగే వల్లప్ప
చినుకు చినుకు చెల్లప్ప
ఏరులు పారే చెల్లప్ప
శ్రావణమాసం చెల్లప్ప
భాద్రపదము వల్లప్ప
వర్షబుతువురా వల్లప్ప
వరదలు బురదలు చెల్లప్ప
పడవలు చేయరా వల్లప్ప
చిందులు వేయరా చెల్లప్ప
వానలో తడవరా వల్లప్ప
తన్నులు తప్పవు చెల్లప్ప

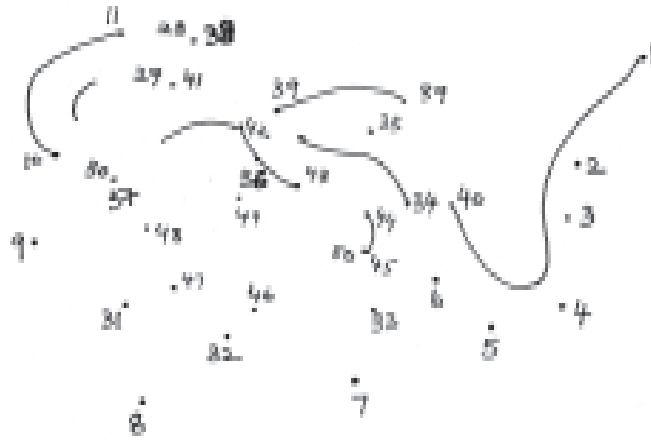
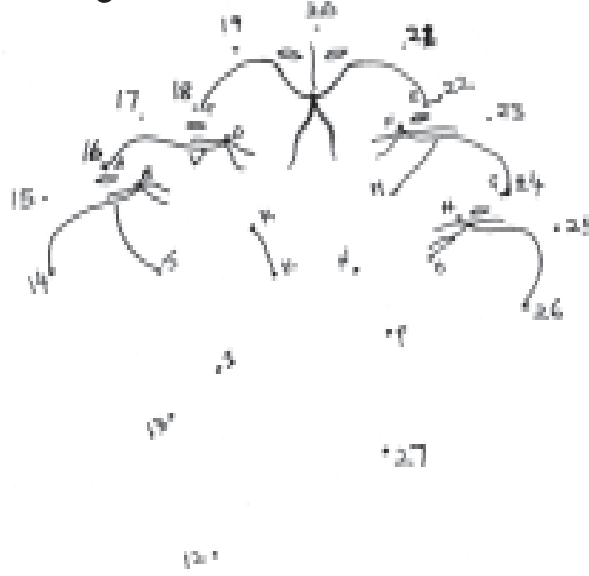
గాంధీగారు ఇంగ్లాండు వెళ్ళినా శాకాహారిగానే ఉన్నారు. రోజూ పది పన్నెండు మైళ్ళు తిరిగి చవకరకం రొట్టెతో కడుపు నింపుకునేవారు. ఇలా తిరుగుతూ వుంటే ఒక శాకాహార హోటలు కనిపించింది. తనకు కావలసిన వస్తువు దొరికినపుడు పిల్లవాడికి ఎంత ఆనందం కలుగుతుందో అంత ఆనందం కలిగింది. లోపలికి అడుగుపెడుతూ గాజు కిటికీలో అమ్మకానికి ఉన్న 'శాకాహార సమర్థన' అనే పుస్తకం చూశారు. దానిని కొన్నారు. ఆ హోటల్‌లో భోజనం చేశాక తృప్తిగా ఉంది. ఇంగ్లాండు వచ్చాక మొదటిసారిగా కడుపునిండా భోజనం తిన్న ఆనందం కలిగింది. ఆ పుస్తకం చదివాక శాకాహారం మీద పుస్తకాలు చదవాలనే కోరిక పెరిగింది. శాకాహారం మీద పట్టుదల పెరిగింది. ఎంతమంది బలవంతం చేసినా మాంసాహారం తినలేదు.

గాంధీగారు తను ఖర్చుపెట్టిన ప్రతిపైసా ఖర్చు వ్రాసేవారు. పడుకునే ముందు లెక్క చూసుకునేవారు. ఆ అలవాటు వల్ల మితంగా, సరిగా ఖర్చు చేయడం జరుగుతుంది. ఎక్కడ ఏ విషయంలో ఎక్కువ ఖర్చుపెట్టారో తెలుసుకోవచ్చు. ఒక్కసారి అలా చూసుకుంటే గాంధీగారు బాడుగకు ఎక్కువ ఖర్చుచేస్తున్నట్లు గమనించారు. ఆయన ఒక కుటుంబంతో కలిసి ఉండేవారు. అందుకు ప్రతివారం వాళ్ళకు కొంత ధనం ఇచ్చేవారు. అంతేకాకుండా ఆ కుటుంబంతో ఎప్పుడయినా డిన్నర్లకు వెళ్ళవలసి వచ్చేది. మర్యాదకోసం ఆ హోటలు ఖర్చు ఆయనే పెట్టే అవసరం వస్తుండేది. ఇది అదనపు ఖర్చుగా భరించవలసివచ్చింది. లెక్కలు చూశాక ఇది దుబారా ఖర్చు అని దీనిని తగ్గించవచ్చని తెలిసింది. దీనిని తగ్గించడానికి ఆ కుటుంబంతో ఉండకుండా ప్రత్యేకంగా గదులు అద్దెకు తీసుకుని ఉండాలని నిర్ణయించుకున్నారు. అందుకే ప్రతివాళ్ళూ శ్రద్ధతో తనకు వచ్చే ప్రతి పైసకు, ఖర్చుచేసే ప్రతిపైసకు లెక్క వ్రాసి పెట్టే అలవాటు చేసుకోవాలంటారు గాంధీ.

జీవితంలో సరళత్వం, సాధారణంగా సామాన్యంగా జీవించడం, అవసరం అని ఆయన భావించారు. తన అన్న బీదతనాన్ని తలుచుకుని ఆడంబరాలకు పోగూడదని నిర్ణయించుకున్నారు. తనకంటే సాదాగా జీవనం గడుపుతున్న విద్యార్థులకూడా ఉన్నారని గుర్తించారు. వాళ్ళతో పరిచయం చేసుకున్నారు. ఒక బీద విద్యార్థి లండన్ నగరంలో 'బీదమహల్' లో వారానికి రెండు పిల్లలు

అద్దె చెల్లించి ఒక గదిలో ఉండేవాడు. రెండు పెన్నీలకు 'కోకో, రొట్టె' తీసుకుని పొట్ట నింపుకునేవాడు. ఇది విన్నాక గాంధీగారు అద్దె ఇంట్లో ఉండడం దండుగ అని, ఒక్క గదిలో ఉండవచ్చని, ఒక పూట స్వయంగా భోజనం తయారు చేసుకుంటే నెలకు 5 లేక 6 పౌండ్లు మిగులుతాయి అని నిర్ణయించుకున్నారు. అలాగే చేశారు.

చుక్కలతో చక్కని బొమ్మ - 1

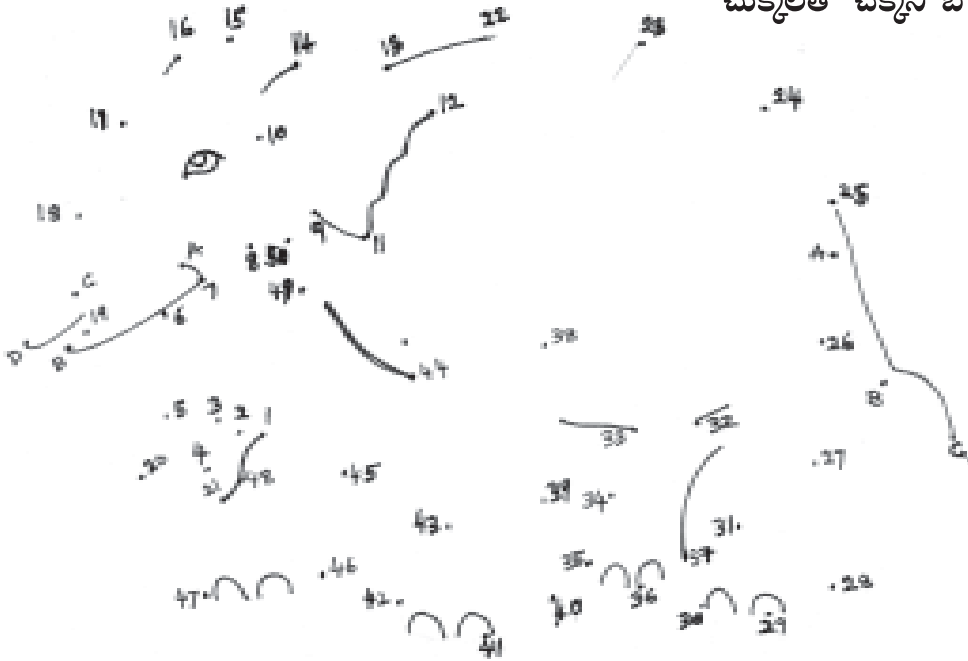

బాలవికాస్ విద్యార్థి అనుభవం...

బి. లక్ష్మి, బాలవికాస్ 3వ గ్రూప్

బాలవికాస్కు వెళ్ళటం వలన నాకు చాలామంచి విషయాలు తెలిశాయి. దేవుడంటే నమ్మేదాన్ని కాదు. పూజించేదాన్నికాదు. బాలవికాస్ వలన దేవుడు సర్వత్రా వ్యాపించి ఉన్నాడని, మన మనస్సులో ఉన్నాడని తెలుసుకున్నాను. పెద్దవారిని గౌరవించడం నేర్చుకున్నాను. వారు చెప్పిన మాటలు వినాలని నేర్చుకున్నాను. చెడుమాటలు మాట్లాడకూడదని, ఇతరులను ద్వేషించటం, దూషించటం మంచిదికాదని తెలుసుకున్నాను. క్లాసులో చదివేదాన్ని కాదు. బాలవికాస్లో చేరటం వలన మంచిగా చదివే విద్యార్థిని అయ్యాను. మా స్కూల్లోని గురువులు, నా స్నేహితులు మెచ్చుకున్నారు. ప్రాణులను హింసించవద్దని తెలుసుకున్నాను. మాంసాహారం తినటం మానేశాను. నేను మాంసాహారం తినటం మానివేయటం చూసి మా ఇంట్లో మా అక్క, అన్నయ్య, నాన్నకూడా మానేశారు. మేము నివసించే బాల్యంపేటలో ఉండే వాళ్ళందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. నేను బాలవికాస్కు వెళుతున్నానని, అక్కడ మంచి విషయాలు తెలుసుకున్నానని వారికి చెప్పాను. వారు నన్ను మెచ్చుకున్నారు. బాలవికాస్ వలన ఒక మంచి విద్యార్థిని అయ్యాను. బాబా కృపవలన నేను బాలవికాస్లో చేరగలిగాను.

చుక్కలతో చక్కని బొమ్మ-2

పల్లెసీమలు - పిల్లగాలులు

అనకాపల్లి పట్టణానికి దగ్గరలో వున్న గ్రామం గన్నువానిపాలెం. ఎందుకు ఈ గ్రామాన్ని గురించి తెలుసుకోవాలి? అక్కడికి వెళ్ళిచూస్తేగాని అర్థం కాదు. అక్కడకు మీరు బుధవారం సాయంత్రం వెళ్తే దాదాపు 50 మంది చిన్న పిల్లలు శ్రీ సత్యసాయి భజనకు అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తుంటారు. 7 గంటలకు 5సం॥ నుండి 13 సం॥ పిల్లలే భావ, రాగ, తాళ యుక్తంగా శ్రావ్యంగా భజన పాటలు పాడతారు. ఆదివారం ఉదయం బాలవికాస్ తరగతులకు హాజరవుతారు. స్వామి చిన్నపుడు పాడిన అనేక భక్తిగీతాలు వారి గురువు ప్రసాద్ ద్వారా నేర్చుకొని ఒక సంగీత విభావరి నిర్వహించి అందరి ప్రశంసలు అందుకున్నారు. స్వామి జన్మదినోత్సవ సందర్భముగా విశాఖపట్టణం, అనకాపల్లి ప్రధాన రోడ్డునుండి వారి గ్రామాల వరకు దాదాపు 3 కిలోమీటర్లు తోరణాలు కట్టి స్వామి సందేశాలతో సూక్తులు వ్రాసి, స్వామివారా ఊరు విచ్చేస్తున్నారా అనిపించేంతగా అలంకరణ చేశారు.

గ్రామంలో ప్రతిఇంటికి వెళ్ళిస్వామి విభూతి, ప్రసాదం అందజేశారు. ఇంతకు, వీరందరూ చాలా బీదకుటుంబాలకు చెందిన వారే! వారి తల్లిదండ్రులంతా నిరక్షరాస్యులే! అయినా అనాటి గొల్లపల్లి పుట్టపర్తిగా మారినట్లు నేటి గన్నువానిపాలెం గ్రామం సాయివాని పాలెం గ్రామంగామారి ప్రశాంత పిల్లగాలులు వీస్తున్నాయి. పల్లెసీమ అయినా, గ్రామంలో పసిడికాంతులు వెల్లివిరిస్తున్నాయి. చుట్టు ప్రక్కల గ్రామాలవారు వచ్చి పిల్లలను ఆహ్వానించి వారి ఊళ్ళల్లో శ్రీ సత్యసాయి భజన చేయించుచున్నారు.

ధన్యసీమ గన్నువానిపాలెం పల్లెసీమ - శ్రీ సత్యసాయిదివ్య అనుగ్రహం పొందిన భాగ్యసీమ.

ఆర్. వి. రామారావు,
అనకాపల్లి.

స్వామితో నా ఆనుభవం...

మన మనసెరిగిన మన స్వామి

ప్రశాంతినిలయము కట్టిన క్రొత్తలో అంతగా సౌకర్యములు ఉండేవికాదు. వచ్చిన భక్తులు ఇసుక నేలమీదే, చెట్టు క్రింద సామాన్లు పెట్టుకొని, అక్కడే బట్టలుపరుచుకొని నిద్రపోయేవారు. స్నానము చెయ్యాలంటే చిత్రావతి నదికి వెళ్ళాల్సిందే. అప్పుడు ఆ నదిలో నీళ్ళు బాగా ఉండేవి. ఆ రోజుల్లో మా అక్కయ్య, బావ స్వామి దగ్గరకు వెళ్ళారు. వాళ్ళుకూడ చెట్టుక్రింద మకాము పెట్టారు. అంతగా జనము లేరు. తెల్లవారకుండా నదికి వెళ్ళి స్నానము చేద్దామని ఇద్దరూ బయలుదేరారు. చిమ్మ చీకటి. ఒక్కమనిషి జాడకూడ లేదు. కీచురాళ్ళరొద. ఆ వాతావరణము చాలా భీతికొల్పుతూ ఉంది. భయం భయంగా అడుగులో అడుగువేసుకుంటూ ఒకరి చెయ్యి ఒకరు పట్టుకొని వెడదామా వద్దా అనుకుంటూ వెడుతున్నారు. ఇంతలో దగ్గరగా గోవింద, కేశవ, దామోదరా అంటూ గోవిందనామాలు వినపడుతున్నాయి. ‘అమ్మయ్య’ అనుకొని, ధైర్యంగా ముందుకే బయలుదేరారు. తెల్లటిచీర కట్టుకున్న ఒక బ్రాహ్మణ వితంతువు స్నానముచేసి, గోవిందా అనుకుంటూ గోవిందనామాలు చెబుతూ బట్టలు పిండుకుంటున్నది. అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వస్తున్న ఈ జంటనుచూచి, “తొందరగా స్నానము చేసి రండ్రా” అంది. వీళ్ళు స్నానాలు ముగించుకొని, బట్టలు పిండుకొని, బయటకువచ్చేంత వరకూ వాళ్ళకి తోడుగా అక్కడే ఉంది ఆవిడ. తరువాత ముగ్గురూ కలసి నిలయానికి బయలుదేరారు. “ఇంత చీకటిలోనా బయలుదేరేది? ఇప్పుడు టయిము ఎంతో తెలుసా” అంటూ ఆవిడ నిలయము గుమ్మము వరకూ వచ్చి తరువాత ఎటు వెళ్ళిందో వాళ్ళకి కనుపించలేదు. అప్పుడు టయిము రెండు గంటలు. ఇంకా తెల్లవారడానికి మూడు గంటల టయిము ఉంది. “అయ్య బాబోయ్” అంటూ గుండె కొట్టుకున్నారు.

దర్శనానికి వెళ్ళి కూర్చున్నారు. జనము తక్కువగా ఉన్నందున స్వామి వారిద్దరినీ ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. మా బావగారు క్రొత్త చెప్పులు బయట వదిలి వచ్చారు. కాని ఆ చెప్పులు ఎవరు కాజేస్తారో అని మనస్సులో భయపడుతున్నారు. స్వామి వాళ్ళని ఏమని పలుకరించారో తెలుసా? “మనిషి ఇక్కడా, మనస్సు చెప్పులుమీద- అటువంటప్పుడు ఎందుకు రావడము? ఆ వితంతువు సాయం లేకుంటే ఆ చీకట్లో హడలిపోయేవాళ్ళే” అన్నారట. దానితో ఆ రూపంలో స్వామే, తమకు రక్షణగా వచ్చి, భయముతీర్చారని మన మనస్సులో విషయము స్వామికి తెలుస్తాయని వాళ్ళు గ్రహించారు.

ఎస్. సాధ్వీ గోపాల్. హైదరాబాద్.

తెలుసుకుందామా? జతపరచండి - జవాబులు

1. మాతెలుగుతల్లికి మల్లెపూదండ,	2. దేశమును ప్రేమించుమన్న
3. వందేమాతరం	4. సారే జహానే అచ్చా
5. జయ జయ జయ ప్రియ భారత	6. ఝండా ఊంఛా రహే హమారా
7. జనగణమన	8. దేశభక్త బిరుదు
9. దేశోద్ధారక బిరుదు	10. బ్రహ్మర్షి బిరుదు
11. ఆంధ్రకేశరి	12. అమరజీవి
13. భారతరత్న	14. జాతిపిత
15. శాంతిదూత	16. జై జవాన్, జై కిసాన్
17. హిందుస్తాన్ హమారా హై	18. జై హింద్, జై హింద్
19. గరీబీ హరావో	20. మన తొలి రాష్ట్రపతి

చుక్కలతో చక్కని బొమ్మ

1. నాకు చాల శిరస్సులున్నాయి
భూమిని నా శిరస్సులపై మోస్తూ వుంటాను
రామునికి తమ్మునిగ
కృష్ణునికి అన్నగా జన్మించాను
తికమక పడక చెప్పరా తమ్ముడు. నేనెవరిని?

జవాబు : ఆదిశేషుడు | 2. నా తల లోకపూజ్యం, నేను నల్లగ ఉంటాను
మహా తెలివైన దానిని, దట్టమైన అరణ్యంలో
ఒకసారి నేను వెళ్ళితేసరి, దారి ఏర్పడుతుంది
నేను బ్రతికినా, చచ్చినా నా విలువ ఒక్కటే
నేను ఎవరిని చిన్నారులూ!

జవాబు : ఏనుగు. |
|---|--|

రచయితలకు మనవి

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా వారి జన్మదిన సందర్భంగా నవంబర్ లో వెలువడబోయే ప్రత్యేక సంచికకు వివిధ రకాల రచనలను ఆహ్వానిస్తున్నాం.

- సంపాదకులు

చదువు - గుణము

డిగ్రీల కోసమని రాత్రింబగళ్ళు శ్రమపడి చదువుతున్నారు. ఎన్నో కష్టనష్టములను సహిస్తున్నారు. దైవ ప్రేమను పొందటానికి ఏమి శ్రమ చేస్తున్నారు? చదివే చదువులతో పాటు పవిత్రమైన గుణములను పెంచుకొని, కని పెంచి పెద్దచేసిన తల్లిదండ్రులకు కృతజ్ఞత చూపి, చదివిన (Institute) సంస్థకు సరైన పేరు తెప్పించాలి. నడత సరిగాలేకపోతే జీవితమే పాడైపోతుంది. ఈనాడు లోకములో పేరు ప్రతిష్ఠలు పొందిన పెద్దలకు కాని, మహనీయులకు కాని వారి నడతను బట్టే వారికి ఆ కీర్తి వచ్చింది.

- బాబా.